

Dərdin batman selləri

Bəxtiyar Ənvər oğlu İmanovun ölümünə elegiya

Yenə acısı dil yandıran, ağrısı sinə göynədən xəbər. Hardan gəldin? Necə gəldin?

Bəlkə, özümün taleyimdəki ağrı-acı bəxtimin çırağı kimi səni çağırır.

Zaman-zaman öz dərdimi, öz ağrımı özüm yaşamaq istədim. Amma dünyanın, dostlarımın, həyatımın rəngi olan insanların dərdi, ağrısı mənə sarı gəldikcə yolumu dəyişmədim, üzümü çevirmədim. Sinəmi açdım; gəl, gəl, - dedim. Sən mənə ağrımsan.

**Mən əzəldən daş idim, əridim torpaq oldum,
Bitdim ağac üstündə, bir yaşıl yarpaq oldum;
Gül oldum ümidlərdə, çiçək oldum gözlərdə,
Yaşadım diləklərdə, bir yaşıl ırmaq oldum.**

Əvvəlcə bu dörd misramı düşüncəmdən keçirdim və öz-özümə dedim ki, elə bəlkə bu dörd misra dostum Ənvərin oğlu Bəxtiyarın vaxtsız ölümünə bir dost ağrısı qədər yükü daşıyır.

Ancaq bu dörd misradan sonra gördüm ki, nigaran baxışlar var, incik duyğular var. Bir əsrə sığacaq ömür zamanının gəc rəftarından vaxtsız qırılıb gedirsə, sən necə sözü yarıda saxlaya bilərsən

* * *

Tələbək dostum, bir az da dəqiq desəm, dostlarımın dostu, Tariyelin dostu, Qədimalı Rəhimovun can bir qəlb dostu, elə onlardan keçib mənə doğru gələn yolda mənə də əziz olan Ənvərin oğlunun ölüm xəbəri - özü də gənc, gələcək üfüqlərəcən yolu açıq olan ad-alov timsallı bir oğulun vaxtsız ölüm xəbəri mənə ruhmdan şimşək kimi çaxıb keçdi.

Çox görmüşəm, ən nəhəng ağacı da birdən yanan, göy üzünü dağlayan şimşək özünün ildırım gücü ilə parçalayıb, oda, alova bürüyür. Nəticədə kösəvə döndərir.

İnsan həyatında da qəflətən belə ildırımlar ən qüdrətli simaların belə ruhunu dağlaya bilir, sinəsini yandıra bilir.

Qədimalı zəng elədi: "Ay Əlirza, bilirsən mən hardayam?". Dedim, ay Qədimalı, mən hardan bilim, sən indi hardasan, neyləyirsən? Axı heç neçə vaxtdı zəng etmirsən. Qədimalı heç sözümlü bitirməyə imkan vermədi: "Bəs sənə xəbər yoxdu, mən elə bilirəm ki, dünyanın hamısı bilir".

Bir az təəccüb qarışıq, bir az da ruhuma çökən vahimənin altından güclü çıxaraq dedim, nəyi? "Bəs xəbər yoxdu, Ənvərin oğlu vəfat edib".

Başqa vaxt olsaydı, yəqin ki, soruşardım, hansı Ənvərin? Axı bizim də el-obada tanıdığımız çox Ənvər var. Qohumu da var, yadı da. Dostu da var, tanışsı da.

Deyəsən, Qədimalı elə səsin o başından mənə özümü gördü. Qıymadı çox əzilməyimə. "Ənvəri deyirəm də, Ənvər İmanovu".

Deyəsən, başa düşdüm.

Ənvəri tələbəklikdən tanıyırdım. İnstitutlardakı tədbirlərdən, yataqxanalardakı görüşlərdən. Qarayağız, yapışıqlı adamdı. Hərdən də onun haqqında cilidlənmiş kitab obrazı görürdüm. Elə bildirdim ki, bu kitabı bir kimsə nə vaxtsa heç oxumayacaq. Ancaq həyat dəyişdikcə, onun da oxuna bilən kitab olduğunu görməyim elə mənə özümün də həyata güvencimə yol açdı. Ənvər o zamanın dili ilə desək, öz gücünə irəliləmişdi. Həm elm yolunda, həm də maarifçilik xidmətləri yolunda. Təhsil nazirliyində məsul vəzifədə işləmişdi. İndiki iş yeri də bizim hamımıza doğma olan pedaqoji universitetdir.

Dəfələrlə zəng edib. Təyyardan, Tariyeldən sifarişlər göndərib, görüşlər arzusunda olduğunu bildirib. Amma heç birinə gedə bilməmişəm. İndi çox təəssüf edirəm, necə yaxşı olardı, Ənvəri dərdsiz günlərində görməyim. İndi onunla necə görüşəcəm? Yaddaşımda tələbəklik dövrünün gənc, qıvraq, qarabəniz, bir az da üz sarıdan həbəşi görkəm, diqqət sarıdan türk şahinini xatırladan nüfuzedicilik baxışları həmin kimi görə biləcəymmi? Bax bunu deyə bilmərəm.

Deyirlər ki, ad atanın, ananın arzu bostanıdır. Adla əkdiki toxumun pərvəriş boyuna-buxununa baxıb verəcəyi barı gözləyər.

Əgər belədirsə, dostum Ənvərin oğlunun adı Bəxtiyar idi. Gərək öz atasına, anasına verdiyi nəvə barından başqa, özü də nəvə barı görəydi.

Axı onun atasının adında da bir işıq motivi var. İşığa doğru gedən yolu qaranlıq kəsə bilməz axı.

Bəs necə oldu ki, bir gəncin ruhunda yanan atəşlərin işığı beləcə birdən-birə bir qara buludun arxasında görünməz oldu.

* * *

Neyləsəm də həyatın gətirdiyi faktların təlqin elədiyi həqiqətlərdən qaça bilmərəm.

Bu da Bəxtiyar Ənvər oğlunun yaşam yolundan fraqmentlər:

İmanov Bəxtiyar Ənvər oğlu 04 avqust 1978-ci ildə doğulub. 179 nömrəli orta məktəbi 1995-ci ildə bitirib və həmin il Dillər Universitetinə daxil olub. 1999-cu ildə həmin təhsil ocağını bitirib; bakalavr dərəcəsinə... 1999-2001-ci illərdə Gəncə Dövlət Universitetində magistraturaya daxil olub və oranı müvəffəqiyyətlə bitirib. Təhsilini başa vurduqdan sonra Ekologiya və Təbii Sərvətlər Nazirliyinin metodik xidmət sahəsində, sonra Bakı Sənaye Pedaqoji Texnikumunda, Bakı Dövlət İqtisadiyyat və Humanitar Kollecinə çalışıb. Son iş yeri Bakı Dövlət İqtisadi Universitetinin nəzdində Sosial-İqtisadi Kolleci olub. Olduğu və işlədiyi müddətdə əməklə, idmanla, idmanın əsasən boks, karate növləri ilə ciddi məşğul olub. Övladları: İmanov Nicat Bəxtiyar oğlu, Azərbaycan Dövlət İqtisadi Universitetində təhsil alır. İmanov Ənvər Bəxtiyar oğlu, İnşaat Kollecinə daxil olub. Hazırda Azərbaycan milli ordusunda həqiqi hərbi xidmətdə qulluq edir.

* * *

Vətən üçün, ölkə üçün, millət üçün bir gəncin hələ qədərincə ömrü yaşaya bilməmiş bir insan üçün tale yükü nədirsə, onun hamısını şərəflə daşıyıb.

Mən Bəxtiyarı görməmişdim, tanıyırdım, amma ömür yoluna, əməl yoluna baxmaq təkcə mənə üçün yox, bəsirət gözü açıq olan hər kəs üçün onun kimliyindən qədərincə məlumat verir.

Yazının əvvəlində bir az ağır kədərin ovqatı altında bədbin danışmışdım. Bəxtiyar adına yaraşmayan bədbinliklə danışmaq heç onun ömür yoluna da uyğun gəlmir.

İki ağıllı övladın atası hansı yaşda ölməyindən asılı olmayaraq, bəxtiyarlığını özünə əbədi təmin edib.

Çox güman ki, Bəxtiyar qədərincə uzaqgörən, dünyanın gəl-di-gedərindən xəbərdar olan bir gənc imiş. Heç 45-ə qədər də çatmayan yaşında övladlarına seçdiyi adların təntənəsinə baxmaq imkanı qazanıb. Nicat və Ənvər adlarının təntənəsinə. Nicat bütün çətinliklərdən çıxan, bütün əzabları yaşaya biləcək gücdə olan şəxsiyyətin bəxtiyarlığıdır. Zənnimcə, həyatın nikbin ovqatı elə bu fəlsəfi düşüncə üzərində bərqərarlıdır.

Xəbəri aldığım gündən çox keçməyib, Qədimalı soruşur, "nə oldu, sən allah Bəxtiyarı yazdı bildin?". Tariyel zəng edir, susur. Deyirəm, eşidirəm, Tariyel, nə istəyirsən? Deyir, "heç, dedim, gördüm qəzet çıxıb?".

* * *

Deyəsən Ənvər də - gənc oğul itkisindən mənə zənnimcə sarsılmayacaq gücdə olan, ancaq fiziki imkanlarının qədərində qürurunu qoruyaraq, Qədimalıya dedi ki, sən mənə asanlıqla həzm edə bilmirəm. Bəlkə Əli Rza yazar, bilmirəm, daha kim yazar?

Mən də o iddiada deyiləm ki, yazdı bildim. Amma daha bir dördlüyü bu yazının sonuna hissələrim, duyğularım özü gətirdi.

Dərdin batman selləri gözlərdən axıb getsin,

Əbədi ayrılığın şimşəyi çaxıb getsin;

Yazma payızınaaldanmasın bir kimsə,

Dünya mənə deyənə yaşama baxıb getsin.

Deyəsən, yazdı bilmədim. Neyləyim? Dərdin batman selləri bəzən elə gəlir ki, adamın düşünmək gücünü də əlindən alır. Olanım budur, son gümanımı da deyirəm: bəlkə Ənvər mənə başa düşdü.

Əli Rza Xələfli

13.10.2021